

derne Socialdemokrati og de socialdemokratiske Læresætninger have haft deres store Andel i den stigende Kriminalitet, saa er det en Sætning saa meningsløs og saa fuldstændig blottet for al Fornuft, i alt Fald hvad danske Forhold angaar, at der ingen Grund er til at imødegaa den.“ Jeg har imødegaaet Landbruksministerens Udtalelser alligevel, jeg har ment, at det var paa sin Plads, men Dr. Alex. Kraft bruger altsaa de allerstærkeste Udtryk om det, som er fremsat fra den højtærede Landbruksministers Side. „Saaledes som“, fortsætter Dr. Kraft, „de socialdemokratiske Fagforeninger her hjemme have udviklet sig, have de i deres Anstrengelser for at hævde de organiserede Fag frem og skabe bedre Arbejdervilkaar, gjort et samfundsnyttigt og heldbringende Arbejde. Og først og fremmest have de øget den sunde sociale Følelse, hvoraf de ere opstaaede, og derved have de været en væsentlig og uundværlig Løftestang for de sociale Reformer og hele den stadig stigende sociale Følelse, som paa saa mange Maader har givet sig Udslag i Samfundet, og som forhaabentlig vil vise sig kraftigere i den kommende Tid. Mindst af alt“, siger han videre, „har det bragt nogen yderligere Vækst til Kriminaliteten. Naar denne dog stadig er stigende, ligger Aarsagen andetsteds. Socialdemokratiets inderste Væsen, det bærende ideelle i det, er en sund Sam- og Samfundsfølelse. Men denne Følelse øje Forbryderne ikke, og skal man endelig bruge store Ord og en Fællesbetegnelse for dem, saa er Socialister det daarligste og Individualister det mest passende for disse Individuer, der ikke kunne finde sig i nogen Indordning under andre eller noget Offer til de andre.“ Altsaa siger denne Autoritet paa dette Omraade, at skal man endelig bruge en politisk Fællesbetegnelse, skal man sige om Forbryderne, at de ere Individualister, det vil sige i socialpolitisk Betydning Højre- og Venstremænd, men Socialister vilde være det daarligste Navn, man kunde give dem.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde nogle Bemærkninger til mine Udtalelser om Aktieselskaber, Bemærkninger, der helt igennem vare paa Siden af og vise, at Indenrigsministeren fuldstændig havde misforstaaet mig eller misforstaaet den Sag, som jeg tillod mig at fremdrage. Ministeren lod til at gaa ud fra, at jeg havde angrebet Aktieselskaberne. Det har jeg aldeles ikke gjort, hvad Rigsdagstidenden viser, jeg har netop sagt det samme som Ministeren, at Aktieselskaberne efterhaan-

den bleve den moderne Form for privat Ejendom og Virksomhed. Jeg har aldeles ikke angrebet dem, jeg har konstateret denne Kendsgerning, og jeg har sagt, at vi her hjemme ligesom i Udlandet trænge til en Lovgivning paa dette Omraade for at forhindre de værste Misbrug. Den højtærede Indenrigsminister kunde ikke forstaa, at det kunde skade Arbejderklassen, at en Del industrielle Virksomheder ere overkapitaliserede, bogførte for mere, end de ere værd. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at fordi en Arbejder tilfældigvis arbejder i en Fabrik, som er overkapitaliseret, er han ikke daarligere lønnet eller har længere Arbejdstid end Arbejdere i samme Fag, som arbejde i en sund Forretning. Nej, det er ganske rigtigt, fordi vi have en Fagorganisation, der saa vidt muligt hævder en fælles Tarif i alle Virksomheder af samme Art. Men jeg talte om Arbejderklassen som Helhed, og det er dog klart, at hvis der findes en Række overkapitaliserede Virksomheder i en Industri, som giver Aktionærerne en tilsyneladende lille Dividende, skønt den virkelige Dividende maaske er meget større, vil dette Forhold gaa ud over hele Arbejderklassen og alle dens enkelte Dele. Det vil ske i opadgaaende Tider, men navnlig i nedadgaaende Tider, hvor vedkommende Industriherrer henvise til denne ringe Dividende, klage over den haarde Konkurrence med Udlandet og hindre Arbejderne i at forbedre deres Kaar, søge at skabe en offentlig Mening mod en saadan Forbedring, ja, i visse Tilfælde, som det viste sig i Vinter i Tekstilindustrien, søge at trykke og delvis virkelig ogsaa naa at trykke Lønnen ned. Det er klart, at det i høj Grad maa gaa ud over Arbejderklassen, og at derfor denne lige saa vel som det almindelige Publikum i højeste Grad er interesseret i, at vor Industri er sund, og at vore Aktieselskaber ere bogførte til deres virkelige Værdi og ikke til en opsvindlet Værdi.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at det ikke vilde være muligt at fyldestgøre de Krav til en Aktielov, som jeg havde stillet, han sagde, at det vilde komme til at gaa ud over de smaa Aktieselskaber. Det vilde netop det Forslag, som fremsattes af Bramsens Kommission, og hvortil Ministeren henviste, det vilde netop ramme de smaa Aktieselskaber, idet det krævede en vis Størrelse. Det vilde det af mig anbefalede Forslag ikke. Det gaar nemlig ud paa, at der skal kræves Garanti for fuld eller paa det nærmeste